

## Camí del Bosc de Rossa

Un recorregut que permet accedir als búnquers del sector del Salt del Pere, concretament a les obres núm. 22 i 23. El primer és un búnquer observatori i de comandament i el 23 correspon a un fusell metrallador. Al llarg del recorregut s'obtenen unes vistes panoràmiques de la vall que ajuden a entendre la distribució i l'estratègia militar de la Línia P.



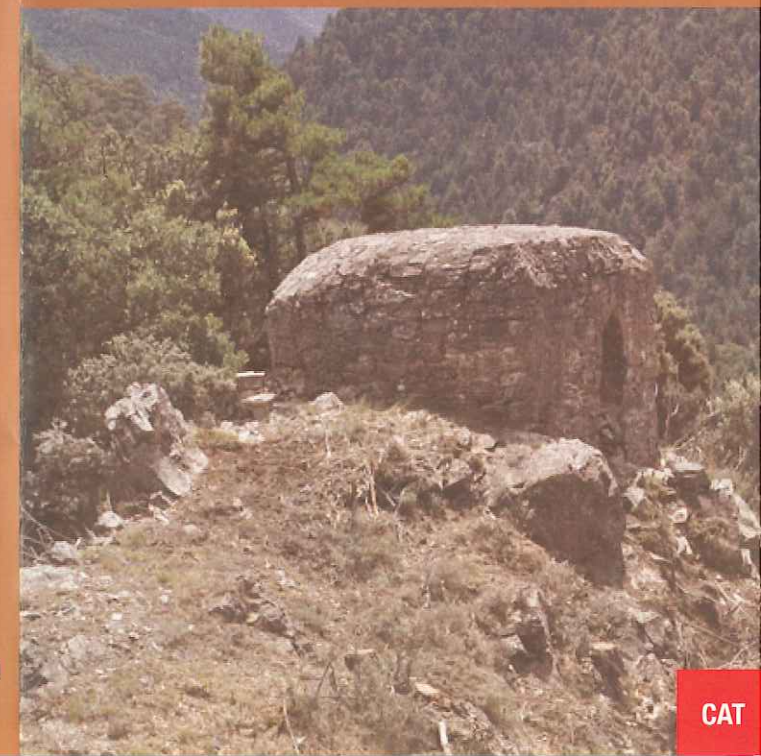
**Disseny i maquetació:** SOCARREL, FORESTAL I AMBIENTAL  
**Fotografies i textos:** SOCARREL, FORESTAL I AMBIENTAL  
**Cartografia de la línia P:** Centro de Historia y Cultura Militar

**Informació:** Ajuntament d'Arsèguel +34 973 38 40 92



**Espais  
de Memòria**

# Recorregut pels Búnquers d'Arsèguel Camí del Bosc de Rossa



## La línia "P"

Els Pirineus al llarg de la història han estat considerats un territori estratègic. El control dels diferents passos i valls pirinenques ha estat cabdal per fer-se amb el domini dels territoris d'una i altra banda de la serralada. Al final de la segona guerra mundial, l'Espanya franquista planteja la construcció d'una gran barrera, una línia de defensa que ha de permetre combatre l'atac de les forces aliades donada la possibilitat d'una invasió per part d'aquestes potències democràtiques.



A partir de 1943, Franco planifica secretament la línia P o línia Pirineus i l'executa entre els anys 1944 i 1947. Una línia de defensa militar molt ben dissenyada per fer front a aquesta possible invasió per terra. Es preveien construir uns 10.000 búnquers, des del Cap de Creus fins a Hendaia, invertint en aquesta finalitat bèl·lica, un important percentatge de recursos econòmics del país en plena postguerra. Aquesta estratègia defensiva va fer prosperar en aquesta zona molts búnquers, distribuïts al llarg de la Vall del Segre, ja sigui al fons de la vall o bé disposats a certa alçada en punts estratègics i de control, perfectament enllaçats entre ells.

On la Vall del Segre s'estreny, concretament al Baridà, entre Martinet i Arsèguel, es planteja com el primer punt de xoc i de fre de les tropes aliades, amb l'objectiu d'impedir que l'exèrcit invasor pogués avançar per la ruta natural de la Cerdanya cap a la Seu d'Urgell i la vall de l'Ebre.



### Llegenda

● obra finalitzada

● obra amb formigonat

● obra iniciada

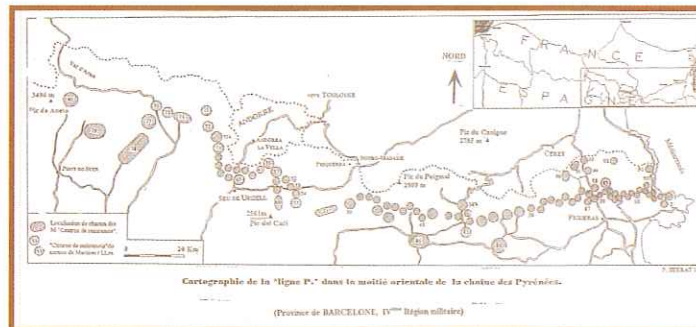
22 i 23 "in situ"

fusell metrallador  
13 - 16 - 26 - 30 - 32

metralladora  
14-15-19-23-24-25-28

canó contracarro  
17 - 29

observatori comunicació  
22



El centre de  
resistència  
59

S'estenia des de la Collada de Lletó fins a Roc Beneïdor, aquest centre havia de suposar la construcció de diferents búnquers, en aquest cas, distribuïts en 3 zones d'emplaçament. Un primer sector havia d'estar a Roc Beneïdor i Roques Altes, orientats dominant la vall; un altre grup havia de frenar l'entrada de tropes militars pel fons de la vall del Segre i les proximitats de la carretera 1313 i a la vegada també dificultar la possible entrada cap a la vall de Vilanova de Banat; un tercer sector a l'altiplà de Vilanova de Banat orientats cap al fons de la vall i a les proximitats del camí vell.

Aquest centre de resistència el conformen 33 fortificacions, entre les quals n'hi ha de destinades a albergar fusells metralladors, canons anticarro, morters i metralladores. També disposa de fortificacions observatori i de comunicació en indrets de màxima visibilitat i control dels possibles moviments enemics.